

Zápis ze zasedání Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením (VVOZP),

které se konalo ve čtvrtek 21.10.2021 od 10:00 hodin v zasedací místnosti Atrium – nový tiskový sál.

Přítomné členky a členové VVOZP

Ivana Ambrosová (SPMP), Petr Běhunek (NRZP ČR), Marie Bílková (MF), Martina Děvěrová (MPO), Václav Krása (NRZP ČR), Marta Pečeňová (Za sklem), Václav Polášek (SONS ČR), Josef Postránecký (MV), Pavel Ptáčník (ÚV ČR), Karel Rychtář (AZPP ČR), Jan Uherka (NRZP ČR), Helena Válková (ÚV ČR), Jiří Vencel (NRZP ČR), Alexandr Zvonek (MU)

Nepřítomné členky a členové VVOZP

Andrej Babiš (předseda vlády ČR), Andrea Brzobohatá (No Foot No Stress), Lenka Hlubučková (MD), Zuzana Jentschke Stöcklová (MPSV), Jiří Morávek (NRZP ČR), Jana Maláčová (MPSV), Milan Němeček (MK), Marcela Pavlová (MMR), Robert Plaga (MŠMT), Svatopluk Pohořelý (MŠMT), Adam Vojtěch (MZ)

Pověření zástupci omluvených členů a členek VVOZP

Kateřina Jirková (MPSV), Dominika Klevetová (MD), Iva Matějková (MK), Alena Šteflová (MZ), Jan Vrbický (MPSV)

Hosté

Jan Buba (GŘ ÚP ČR), David Červenka (MZV), Martina Hejdová (MZ), Naďa Hynková Dingová (tlumočnice), Ludmila Mladá (MF), Renata Poláčková (asistentka SONS ČR), Petr Polák (KVOP), Simona Sedmihorská (přepisovatelka)

Sekretariát VVOZP

Blanka Espinoza, Martina Jelínková, Markéta Skalská

Informace k usnášeníschopnosti

K 21.10.2021 má VVOZP 25 členů. VVOZP je usnášeníschopný při účasti nadpolovičního počtu členů a členek či v případě členů a členek zastupujících ústřední orgány státní správy jejich pověřených zástupců a zástupkyň (dále jen „členové a členky“), tj. 13. Při zahájení zasedání bylo přítomno 16 členů a členek. VVOZP byl tedy usnášeníschopný. Počet přítomných členů a členek VVOZP byl během jednání proměnlivý, počet hlasujících členů a členek je vždy uveden u každého usnesení.

Jednání zahájila a řídila výkonná místopředsedkyně VVOZP Helena Válková. Na úvod přivítala účastníky jednání a informovala, že na program jednání byl doplněn bod 9 „Zajištění financování Národního rozvojového programu mobility pro všechny pro rok 2022 Ministerstvem zdravotnictví“ a navrhla doplnění nového bodu 10 „Stížnost na neetické jednání MUDr. Jaroslava Matýse v souvislosti s pořadem Infiltrace – Obchod s nadějí České televize“. Následně dala hlasovat o programu jednání, který VVOZP přijal 16 hlasy přítomných členů a členek.

Schválený program:

1. Pravidla pro výběr kandidáta za ČR na člena Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením,
2. Změna Jednacího řádu Komise pro hodnocení projektů v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením,
3. Průzkum přístupnosti vysokých škol pro osoby se zdravotním postižením,
4. Novelizace zákona o sociálních službách - Sněmovní tisky 1143, 1144 a 1237,
5. Porušování práv dětí s PAS/zákonných zástupců a dospělých osob s PAS ze strany ministerstev spravedlnosti, vnitra a zdravotnictví,
6. Aktuální informace ohledně monitorování práv osob se zdravotním postižením ve vazbě na článek 27 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením – práce a zaměstnávání,
7. Informace o aktuálním stavu realizace projektu Úřadu práce ČR Rozvoj systému podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením,
8. Širší diskuse k problematice zaměstnávání osob se zdravotním postižením,
9. Zajištění financování Národního rozvojového programu mobility pro všechny pro rok 2022 Ministerstvem zdravotnictví,
10. Stížnost na neetické jednání MUDr. Jaroslava Matýse v souvislosti s pořadem Infiltrace – Obchod s nadějí České televize,
11. Různé.

1. Pravidla pro výběr kandidáta za ČR na člena Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením

Tento bod byl projednáván na loňském zářijovém zasedání VVOZP, na kterém VVOZP svým usnesením uložil sekretariátu, aby ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, Ministerstvem zahraničních věcí a Národní radou osob se zdravotním postižením ČR vypracoval nastavení transparentních pravidel pro vyhlášení a způsob výběru vhodného kandidáta za Českou republiku do Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením.

S předloženými pravidly seznámil členky a členy Pavel Ptáčník.

Návrh pravidel, jejichž účelem je zajištění možné budoucí nominace kandidáta do Výboru OSN za ČR, byl vypracován pracovní skupinou složenou ze zástupců MPSV, MZV NRZP a sekretariátu VVOZP. Výbor OSN je zřízen v souladu s čl. 34 Úmluvy OSN o právech OZP za účelem sledování jejího naplňování jednotlivými smluvními stranami, má celkem 18 členů, odborníků na problematiku OZP, kteří jsou voleni ze seznamu osob nominovaných jednotlivými státy na čtyřleté funkční období s možností jednoho znovuzvolení. Podle čl. 34 odst. 4 Úmluvy se při volbě zohledňuje spravedlivé geografické rozdělení, vyvážené zastoupení žen a mužů a účast odborníků se zdravotním postižením. Vnitrostátní proces nominování kandidátů do Výboru je zcela v kompetenci jednotlivých smluvních států, OSN vydala v roce 2015 doporučení shrnující základní oblasti, které se týkají členství v jeho výborech včetně doporučení pro výběr vhodného kandidáta. Dle tohoto doporučení by měl být tento proces otevřený, transparentní, kandidáti by měli mít požadované morální i odborné předpoklady, neměl být nominován ten, kdo ve stejném čase zastává vysokou funkci ve státní správě nebo pozici, která by jej mohla vystavit tlakům nebo střetu zájmů. Do výběru kandidátů by měly být zapojeny také organizace OZP.

Členové Výboru vykonávají funkci jako nezávislé osoby a předpokládá se, že jsou osobami s uznávanými schopnostmi a zkušenostmi v oblastech, které jsou předmětem Úmluvy. Kandidáti by proto měli mít dlouholetou praxi, odpovídající jazykovou vybavenost, výhodou jsou také mezinárodní zkušenosti v oblasti práv OZP. Tyto předpoklady jsou nezbytné k tomu, aby mohl člen Výboru řádně plnit úkoly spojené zejména s monitorováním a podporou implementace Úmluvy, podáváním zpráv a doporučení v dotčených oblastech, prováděním šetření či řešením stížností.

Vzhledem k tomu, že OSN hradí pouze náklady související se zasedáními a s plněním dalších oficiálních úkolů vztahujících se k přímé činnosti Výboru, musí být vybraný kandidát schopen a ochoten dostat svým povinnostem plynoucím z členství ve Výboru bez nároku na pravidelný plat či jinou odměnu.

Je navrženo, aby pro výběr kandidáta byla ustavena ad hoc výběrová komise složená ze zástupců MPSV, MZV, NRZP, KVOP a sekretariátu VVOZP. Výběr nejvhodnějšího kandidáta na základě doporučení komise provede VVOZP.

Dle zkušeností MZV s již proběhlými volbami do dalších výborů OSN je z hlediska efektivity a účelnosti vedení potřebné kampaně nutné rozhodnout o kandidatuře za ČR alespoň 26 měsíců před samotnou volbou. Předpokládaný termín voleb do výboru OSN je červen 2024.

Rozprava:

David Červenka uvedl, že MZV dlouhodobě vnímá jako problém podzastoupení ČR ve smluvních orgánech a proto uvítalo iniciativu VVOZP na nominaci kandidáta a zpracování transparentních pravidel pro tuto kampaň. Ocenil spolupráci na předloženém materiálu a vyjádřil za MZV jeho plnou podporu. MZV je připraveno aktivně spolupracovat na výběru kandidáta a následné kampani. Podpora kandidáta se získává bilaterálními konzultacemi se státy, které budou mít dvě kandidáty v roce 2022, čím dříve bude kandidát vybrán, tím mu lze zajistit lepší pozici pro následující volby v roce 2024. Dále doporučil vyhlásit výzvu co nejdříve. Navrhl proto upravit předložené usnesení tak, aby výzva byla vyhlášena nejpozději do konce ledna 2022.

Petr Polák informoval, že Kancelář veřejného ochránce práv (dále jen „KVOP“) od roku 2018 upozorňuje na to, že by bylo vhodné, aby ČR měla zastoupení ve smluvním orgánu OSN. K navrženým pravidlům uvedl dvě věcné připomínky: v čl. 4 odst. 1 písm. c) je uvedeno, že členem komise má být zástupce KVOP, dal ke zvážení VVOZP, zda by to neměl být přímo veřejný ochránce práv, který je monitorovacím mechanismem Úmluvy. V čl. 6 navrhl ke zvážení, zda by k navrženému kandidátovi nebylo vhodné zvolit i náhradníka, pokud by kandidát z volby odstoupil.

K tomu David Červena uvedl, že volby jsou ad personam, v situaci, kdy ohlásí ČR kandidáta a ten následně stáhne svou kandidaturu, tak neplatí automatismus, že se daná podpora pro jednoho kandidáta přenáší na druhého.

Václav Postránecký uplatnil připomínku k požadavkům na výběr kandidátů, protože je bude potřebné stanovit měřitelnými charakteristikami, v návrhu jsou velmi obecné požadavky, je třeba ještě stanovit dostatečnou praxi a jazykové požadavky.

Martina Děvěrová za MPO vznesla legislativně technické připomínky, pro jednu osobu se v materiálu objevují dva pojmy: uchazeč a kandidát, požádala o sjednocení terminologie. Dále dala na zvážení, zda v čl. 5 odst. 5, kde je napsáno, že komise vybere ty uchazeče, kteří nejlépe splňují požadavky, jejich počet neomezit, např. v zákoně o státní službě je uvedeno, že se vybírají 3 nejvhodnější.

Pavel Ptáčník v reakci na vznesené připomínky uvedl, že co se týká nominací zástupců institucí do komise, není potřebné, aby nominace byly řešeny na úrovni ministrů a nejvyšších představitelů dané konkrétní instituce, komise by měla být složena ze zástupců věcně příslušných odborů, které mají problematiku OZP a Úmluvy na starosti. Na tomto názoru se pracovní skupina pro přípravu pravidel shodla. Jazykové požadavky a délka praxe budou upraveny ve výzvě, v pravidlech to

přímo být nemusí, bude to probráno v pracovní skupině, která bude výzvu společně připravovat. Pavel Ptáčník požádal o zaslání návrhů na upřesnění požadavků na kandidáty co nejdříve, neboť bude zapotřebí urychleně pracovat na výzvě.

Helena Válková dala hlasovat o upraveném usnesení.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením

I. s c h v a l u j e Pravidla pro výběr kandidáta na člena Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením (dále jen „Výbor“), která budou, pokud jde o požadované zkušenosti a jazykové dovednosti, zpřesněna a legislativně sjednocena;

II. u k l á d á sekretariátu Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením vypracovat a vyhlásit výzvu pro přihlášení kandidátů na člena Výboru nejpozději do 31. ledna 2022.

Usnesení bylo přijato 17 přítomnými členy a členkami VVOZP.

2. Změna Jednacího řádu Komise pro hodnocení projektů v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením

Změnu jednacího řádu představila Martina Jelínková.

Pro posuzování a hodnocení projektů předkládaných v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením je zřizována Komise pro hodnocení projektů v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením (dále jen „Komise“).

Způsob jednání Komise stanoví Jednací řád Komise, který schvaluje VVOZP dle článku 8 Statutu VVOZP. Ke schválení je VVOZP předložena dílčí změna Jednacího řádu Komise, jejímž cílem jsou pouze terminologické úpravy související se změnou názvu VVOZP a dotačního programu tak, aby byl Jednací řád v souladu se směrnicí vedoucího Úřadu vlády ČR o poskytování neinvestičních dotací k financování programů v oblasti lidských práv.

Rozprava:

Martina Děvěrová doporučila, aby bylo na konci usnesení uvedeno, že změna je zapracována do úplného znění uvedeného v příloze usnesení, aby bylo jasné, co VVOZP schválil.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením s c h v a l u j e změnu Jednacího řádu Komise pro hodnocení projektů v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením v souladu s navrženými úpravami.

Usnesení bylo přijato 17 přítomnými členy a členkami VVOZP, 1 se zdržel.

3. Průzkum přístupnosti vysokých škol pro osoby se zdravotním postižením

Závěry průzkumu prezentovala Blanka Espinoza.

Sekretariát VVOZP realizoval průzkum v oblasti přístupnosti studia pro osoby se zdravotním postižením na vysokých školách na základě opatření z Národního plánu podpory rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením na období 2021-2025.

Průzkum byl realizován metodou dotazníkového šetření, kterým byly osloveny veřejné i soukromé vysoké školy, celkem byl dotazník zaslán 23 veřejným vysokým školám prostřednictvím 146 fakult

a 36 soukromým vysokým školám. Vyplněný dotazník zpátky zaslalo 106 fakult 19 veřejných vysokých škol a 18 soukromých vysokých škol.

V rámci průzkumu byl zjišťován jak počet studentů se zdravotním postižením, tak informace o opatřeních na podporu studia těchto studentů nebo také zkušenosti s průběhem jejich studia.

Ze statistiky o počtu studentů se specifickými potřebami studujících na veřejných vysokých školách, kterou vede MŠMT na základě poskytování příspěvků na vyrovnání příležitostí při studiu, je zřejmé, že se počet těchto studentů od roku 2011 kontinuálně zvyšuje. V roce 2011 jich bylo 854, v roce 2020 jich bylo již 3.141, což je nárůst o více než 350 %.

V rámci průzkumu byly také zjišťovány počty studentů se specifickými potřebami dle rozdělení do osmi základních kategorií podle metodiky MŠMT, nejvýrazněji stoupl počet studentů se specifickými poruchami učení, zároveň jsou nejpočetnější skupinou, dále se několikanásobně zvedl počet studentů s psychiatrickým onemocněním a studentů s poruchou autistického spektra. Počty studentů se zrakovým, sluchovým nebo pohybovým postižením vzrůstají jen nepatrně. Nejméně početnými skupinami jsou studenti s poruchou jazykových, řečových či jiných komunikačních schopností a i přes nárůst studenti s poruchou autistického spektra. Právě těmto osmi kategoriím studentů je poskytována pomoc a podpora při studiu prostřednictvím opatření, která jsou velice různorodá, na veřejných vysokých školách jsou za účelem jejich realizace zřizována specializovaná centra, která se právě poskytováním a zajišťováním podmínek pro studium těchto studentů zabývají. Obdobná centra nebyla doposud zřízena pouze u tří veřejných vysokých škol, což činí 10 fakult. U soukromých vysokých škol pouze tři z nich uvedly, že mají obdobné centrum zřízeno.

Na většině fakult je zřízena i funkce koordinátora či kontaktní osoby, která má za úkol zprostředkovat kontakt s tímto centrem podpory. Nosný rámec pro zajištění efektivního poskytování podpory, který musí veřejné vysoké školy v případě čerpání prostředků v rámci dotačního programu MŠMT plnit, je obsažen v metodickém pokynu. Opatření pro vyrovnání příležitostí pro studenty se specifickými potřebami je možné rozdělit do dvou celků, první obsahuje podmínky, které zajišťují univerzální přístupnost vysokoškolského prostředí bez ohledu na potřeby konkrétního studenta, průzkum se v této oblasti zaměřil na bezbariérovou přístupnost, přístupnost internetových stránek a přístupnost studijních a informačních systémů. Druhý okruh obsahuje výčet servisních a organizačních opatření na podporu konkrétního studenta na základě jeho odůvodněných potřeb, které vychází z funkční diagnostiky, jedná se např. o individuální výuku, osobní či studijní asistenci nebo přepisovatelský servis. Většina vysokých škol uvedla, že jsou jejich budovy a areály částečně bezbariérově přístupné, hlavně pro osoby s omezenou schopností pohybu, mají vybudované např. výtahy, rampy, záleží na tom, zda fakulta sídlí v nějaké historické budově, kde zpravidla bývá přístupnost horší a úprava je často komplikovaná, nebo zda je to nově zbudovaný areál. Plně přístupná je dle zjištění z průzkumu téměř polovina veřejných vysokých škol, i když reálně by byly z větší části vyhodnoceny spíše jako částečně přístupné, protože nemají plně zajištěnou přístupnost pro osoby s omezenou schopností orientace. Opačná situace je u soukromých vysokých škol, pouze tři z nich uvedly, že jsou plně bezbariérově přístupné. Přístupnost internetových stránek vysokých škol je upravena zákonem o přístupnosti, kdy se povinnost zveřejňovat informace v přístupné podobě vztahuje na informace zveřejňované v rámci výkonu působnosti v oblasti veřejné správy, takže např. na lhůtu pro podání přihlášek. Zákon o vysokých školách stanoví veřejným i soukromým vysokým školám povinnost zpřístupnit informace týkající se akreditovaných studijních programů a jejich dostupnosti pro osoby se zdravotním postižením. Individuálně zajišťovaná opatření jsou metodickým pokynem označována jako servisní a organizační opatření a je jich celá řada, např. časová kompenzace, kdy je studentovi na daný úkol poskytnuto více času. Tato opatření se poskytují také uchazečům o studium v rámci přijímacího řízení.

Přibližně polovina veřejných i soukromých vysokých škol uvedla, že zdravotní postižení nemá zásadnější vliv na studium, vysoké školy tedy uváděly, že tito studenti ve srovnání se studenty bez

postižení studium častěji neprodlužují, nepřerušují ani neukončují, s výjimkou studentů, u nichž dojde v průběhu studia k výraznému zhoršení jejich zdravotního stavu. Jako častější přerušení nebo prodloužení studia uvedlo pouze 13 vysokých škol a pouze 2 vyhodnotily jako častější dřívější ukončení studia.

Za uplynulých deset let se podmínky pro studium lidí s postižením na vysokých školách výrazně zlepšily, což dokazuje vysoký nárůst počtu těchto studentů. Byla systémově nastavena finanční podpora včetně přesného vymezení požadavků na zajištění přístupnosti studia, vysoké školy se snaží podmínky pro studium systematicky zlepšovat a poskytovat studentům co nejkvalitnější a nejefektivnější podporu a pomoc.

Rozprava:

Alexandr Zvonek poděkoval za zpracování průzkumu, měl dvě poznámky, první souvisí se závěrem, který je optimistický, ale chybí v něm konkrétní podněty na zlepšení, zpětná vazba od samotných vysokých škol, co by bylo potřeba změnit. Druhou věcí je podnět od studentů se ZP, že soukromé vysoké školy jsou pro ně nepřístupné z toho důvodu, že nemají prostředky, které by mohly využít na zpřístupnění studia. Tito studenti si zaplatí studium, nesou náklady stejné jako ostatní studenti, ale přesto musí překonávat individuální bariéry, které souvisejí s jejich zdravotním postižením, studenti se dostávají do situace, že soukromá vysoká škola chce po studentech, aby si vše zařídili sami, a studenti na sebe mají delegovány náklady, které souvisejí s jejich speciálními nároky. Tato situace není spravedlivá. Je ke zvážení, zda by se nedaly nastavit nějaké mechanismy, které by mohly těmto studentům pomoci, studenti si vybírají soukromé vysoké školy z toho důvodu, že jsou na nich nabízeny specifické obory, které veřejná vysoká škola nenabízí, a jim přitom tyto obory umožní uplatnit se na otevřeném trhu práce.

Václav Polášek za SONS ČR vyjádřil ztotožnění se závěry průzkumu, ale přesto by bylo dobré v závěrech akcentovat specifikaci informačních studijních systémů, protože většina škol se řídí zákonem o přístupnosti, ale jejich interní systémy jsou v některých případech málo přístupné zejména pro zrakově postižené, např. sdílení studijních materiálů.

Helena Válková vyjádřila domněnku, že existují možnosti vypsát dotační tituly zaměřené na podporu soukromých vysokých škol v oblasti zpřístupňování.

Marta Pečeňová konstatovala, že co se týká poruch autistického spektra, tak průzkum úplně nekoresponduje s realitou, na vysokých školách se zcela zapomnělo na asistenta pedagoga nebo na asistenci samotnou, která je na vysokých školách poskytována pouze formou dopomoci studentům. Pro lidi s Aspergerovým syndromem nebo s poruchou autistického spektra je však nevhodné, aby se u nich střídalo více lidí. Co se týká Center podpory, tak tam si s poruchami autistického spektra moc neví rady, v metodice podpůrných opatření pro studenty se ZP jsou poruchy autistického spektra zpracovány nedostatečně.

Karel Rychtář nad rámec průzkumu upozornil na skutečnost, že není podporována spolupráce škol s budoucími zaměstnavateli absolventů, což není v pořádku, aktivita je ponechána na samotných studentech. Vznese otázku, který resort systematicky spolupracuje s nějakou vysokou školou, aby získal její absolventy jako kvalifikované zaměstnance.

Petr Polák navrhl, že dotazníkové průzkumy by bylo vhodné doplnit perspektivou lidí s postižením, jedná se však o časově mnohem náročnější výzkumy, do budoucna za KVOP navrhl VVOZP, aby se zabýval přístupností škol a školských zařízení v režimu školského zákona, KVOP se dlouhodobě snaží, aby podobný výzkum provedlo MŠMT, případně Česká školní inspekce. Navrhl, aby tento bod byl zařazen na jedno z příštích zasedání, kde by VVOZP případně uložil MŠMT tato data sesbírat.

Pavel Ptáčník k soukromým školám a jejich nepřístupnosti uvedl, že se v průběhu roku 2020 novelizoval zákon o vysokých školách a sekretariát VVOZP uplatňoval připomínku, že by pravidla pro přístupnost a zpřístupňování studia studentům se ZP, měla být rovnocenně nastavena

v zákoně, což se dařilo v první fázi, kdy připomínka byla akceptována, ale v rámci konečného projednávání díky silnému lobbingu soukromých vysokých škol byla tato připomínka z návrhu vypuštěna. K vnitřním informačním systémům škol dále uvedl, že jsou často špatně přístupné. Když se v Poslanecké sněmovně projednával zákon o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací, tak se sekretariát VVOZP dohodl s MV a MŠMT, že by tento zákon upravoval i interní systémy vysokých škol, ve školském výboru Poslanecké sněmovny však byla tato úprava vypuštěna s tím, že by se jednalo o neadekvátní zátěž pro školy. Nedostatečné zpracování přístupu studia studentům s poruchou autistického spektra v metodickém pokynu je úkolem pro MŠMT. V reakci na připomínku Petra Poláka uvedl, že sekretariát VVOZP žádný tak rozsáhlý průzkum škol a školských zařízení zpracovávat nemůže z kapacitních důvodů, pokud se průzkumu ujme MŠMT, bude to dobře.

Helena Válková zdůraznila, že do standardní metodologie vždy patří to, že každý výzkum by měl vyústit v návrh souboru opatření rozdělený na opatření legislativní povahy a aplikační praxi, pokud to v průzkumu není, tak není uzavřený. Ze závěrů průzkumu se generují doporučení. Navrhla, aby na příští zasedání byl průzkum doplněn. Tak se lze o materiál opřít a argumentovat s ním např. v Poslanecké sněmovně, že se VVOZP usnesl na tom, že je třeba prosadit konkrétní změny v zákonech.

Dle Václava Krásy je navržení konkrétních změn zpracovateli průzkumu nad jeho rámec, nejedná se o validní ověřitelná data, která uváděly jednotlivé vysoké školy. Průzkum je ale možné rozeslat všem resortům a požádat je o stanovisko, jaká opatření navrhuji a projednat je na příštím zasedání.

Helena Válková shrnula závěry diskuse s tím, že bude napsán dopis na vybrané resorty s žádostí, aby se vyjádřily k výsledkům průzkumu a navrhly v rámci svých gescí a pravomocí opatření, která by zjištěný stav zlepšila s termínem odpovědi do konce tohoto roku.

Bod byl určen pro informaci.

4. Novelizace zákona o sociálních službách - Sněmovní tisky 1143, 1144 a 1237

S tímto bodem seznámila přítomné předkladatelka Marta Pečeňová.

Marta Pečeňová předložila materiál, aby vyjádřila nesouhlas s vývojem, kterým se ubírá novelizace zákona o sociálních službách, a způsobem, jakým byly schváleny sněmovní tisky. Velmi znepokojivý je odklon od proklamovaného trendu transformace sociálních služeb a posílení komunitních služeb s cílem preferovat komunitní způsob podpory lidí se zdravotním postižením a sociálním znevýhodněním na míru jejich potřebám. Minimálně zachování tohoto trendu je přitom podmínkou čerpání evropských fondů pro následující dotační období. Dílčí novely také neřeší v dostatečném rozsahu situaci tisíců pečujících osob, ač péči o potřebné bez jejich účasti nelze zajistit. Tři okleštěné novely zákona o sociálních službách z dílny skupin poslanců jsou v kontextu naplňování Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením krokem zpět.

Podala návrh, aby bylo MPSV uloženo zpracovat ucelenou koncepci komplexní úpravy zákona o sociálních službách za účasti zástupců všech zainteresovaných stran včetně zástupců pečujících osob, a to na principu rovného přístupu. Nadále nesmí být opomíjena praktická zkušenost lidí, kterým mají sociální služby pomáhat žít život s handicapem v přijatelném standardu.

Helena Válková zdůraznila, že to, co Senát nezamítne, nabyde účinnosti i přesto, že mandát staré Poslanecké sněmovny skončil 20. října 2021. Ale VVOZP již s tím nic nemůže udělat, je to již jen rekapitulace neuspokojivého stavu.

Rozprava:

Václav Krása potvrdil, že tisk 1143 je v Senátu, dva výbory návrh projednaly a zamítly, cesta je tedy dobrá v tom směru, že předložený návrh je tak špatný, že by ho senátoři měli vrátit

Poslanecké sněmovně, jejíž mandát však již skončil, takže návrh spadne pod stůl. Dále uvedl, že posílení příspěvku na péči v institucionálních zařízeních není opuštění transformace, ta zařízení dostanou méně dotací. Transformace je to, když lidé mohou žít ve svém přirozeném prostředí, v této oblasti chybí podpora pečujících osob a podpora terénních sociálních služeb. Existuje velké lobby ústavních zařízení působící na poslance, v ostatních evropských zemích je stejný problém. Navrhl místo koncepce připravit věcný návrh zákona. Shodnout se na systémových změnách může být pro budoucí koaliční vládu velmi složité.

Pavel Ptáčník nedoporučil v současnosti ukládat úkoly vztahující se k novele zákona, protože není známa nová vláda ani její programové prohlášení, zákon bude potřeba novelizovat i tak, ať už ve vztahu k financování, k upřesnění registrace apod.

Helena Válková diskusi uzavřela s tím, že na příštím zasedání se k této problematice VVOZP vrátí.

5. Porušování práv dětí s PAS/zákonných zástupců a dospělých osob s PAS ze strany ministerstev spravedlnosti, vnitra a zdravotnictví

S úvodním slovem k tomuto bodu vystoupila Marta Pečeňová, která na konkrétním příkladu poukázala na to, jak funguje terén a praxe. V roce 2014 poprvé řešila případ, kdy chlapec v sedmé třídě byl na popud školy převezen do Psychiatrické léčebny v Bohnicích, aniž by o tom byli informováni zákonní zástupci, byl umístěn do pavilonu pro dospělé, přestože nebyl zletilý, byl medikován, přikurtován a odmítli podávat informace jeho matce, matka nebyla informována ani školou. Případ se řešil přes ombudsmana, přes soud, nebyl mu ustanoven ani opatrovník, přesto byla nařízena ústavní léčba. Byla podána žaloba na léčebnu, trvalo týden, než se podařilo chlapce z léčebny propustit, podařilo se to díky tomu, že byl nezletilý a jeho matka podepsala reverz. Letos v létě Marta Pečeňová řešila případ stejného chlapce, který je však již zletilý, vrátil se ze zahraničí, kde 4 roky studoval, po celou dobu studia v zahraničí byl bez medikace. V roce 2014 se ho chtěla škola zbavit a nahlásila, že rozesílal poplašné zprávy, byl soudně vyšetřován a následně zproštěn viny. Přesto ho Cizinecká policie na letišti zastavila a byl poslán do vazby.

Konkrétně chce Marta Pečeňová řešit to, že pokud se člověk dostane do psychiatrické léčebny na základě nedostatečného odborného posudku, tak nemá prakticky možnost se odtamtud dostat. Za pomoci právních zástupců řešila, jak chlapce z psychiatrické léčebny dostat, i sami právníci narazili na to, že pokud je člověk zletilý a psychiatrická léčebna ho nechce propustit, tak nemá šanci odejít. Reakce MV na odeslaný podnět k tomuto případu byla, že je vše v pořádku.

Helena Válková upozornila, že zde existují určité mantinely v podobě civilně právních institutů a do 24 hodin musí rozhodnout soud o nucené hospitalizaci.

Rozprava:

Václav Postránecký navrhl, aby Marta Pečeňová konkrétní případ zaslala na MV k prošetření. K zajištění Cizineckou policií muselo dojít na základě nějakého příkazu.

Alena Štefllová uvedla, že MZ nemělo všechny podklady ke zmiňovaným kauzám, tvrzení, že jde přímo o porušení práv ze strany MZ, považuje za silné. Nelze úplně zobecňovat pochybení jednoho poskytovatele. Z Odboru kontroly MZ není zaznamenán podnět, že by se od roku 2019 vyskytla podobná kauza. Souhlasy s hospitalizací jsou ošetřeny zákonem o zdravotních službách.

6. Aktuální informace ohledně monitorování práv osob se zdravotním postižením ve vazbě na článek 27 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením – práce a zaměstnávání

Informaci podal Petr Polák, který seznámil VVOZP s tématem zaměstnávání lidí s postižením ve veřejném sektoru. Veřejný ochránce práv (dále jen „VOP“) šetří postup správních úřadů, zabývá se

tím, jak Úřad práce přihlíží ke specifickým lidí s postižením, pokud je vyřazují z evidence uchazečů o zaměstnání, zabývá se tím, jakým způsobem je poskytována pracovní rehabilitace, přiznáváním invalidních důchodů a další. Dále VOP pomáhá obětem diskriminace z důvodu postižení, připomínkuje návrhy právních předpisů, realizuje výzkumy a vydává doporučení, navštěvuje zařízení sociálních služeb, šíří osvětu, vzdělává a komunikuje s veřejností.

V letošním roce KVOP ve spolupráci s Právnickou fakultou Univerzity Karlovy vydala sborník „Lidé s postižením jako nová menšina – právní výzvy a souvislosti“, který je ke stažení na stránkách VOP.

Dle údajů Českého statistického úřadu z roku 2019 žije v České republice přes milion lidí s postižením. Pokud jde o produktivní věk (20 až 64 let) dosahuje podíl lidí s postižením, kteří mají invalidní důchod a nepracují, 46 %. Zbytek má invalidní důchod a pracuje (40 %) nebo má postižení, ale nepobírá invalidní důchod a také pracuje (14 %). Celkově se jedná o 54 %. Necelá polovina lidí s postižením (41 %), kteří pracují, se setkala s potížemi při hledání zaměstnání (např. s diskriminací).

Dále shrnul výzkum „Zaměstnávání lidí s postižením ve veřejném sektoru“, který má dvě části: pohled zaměstnavatelů a pohled lidí s postižením. Výsledky výzkumu byly představeny 8. dubna 2021 a byly rozeslány řadě organizací a institucí.

Z pohledu zaměstnavatelů ve veřejném sektoru bylo zjištěno, že téměř polovina budov je pro zaměstnance s postižením z pohledu fyzické mobility nepřístupná, vážnější pracovní omezení a slabší pracovní výkon jsou velkou překážkou pro práci. Přístup zaměstnavatelů k zaměstnávání lidí s postižením se výrazně liší v souvislosti s plněním povinného podílu zaměstnávání OZP, odvod do státního rozpočtu není pro veřejný sektor motivující, protože dochází k přelévání prostředků z jedné rozpočtové kapitoly do druhé.

Samotní lidé s postižením nespolehnají příliš na Úřad práce při hledání zaměstnání, ale na vlastní úsilí a kontakty. Pracovní inzerce by měla zahrnovat bližší specifikaci pracovního prostředí a požadované činnosti, označení inzerátu "práce vhodná pro osoby se zdravotním postižením" je nejasné.

Průběh výběrových řízení je pro řadu lidí s postižením problematický, často své postižení tají, pokud není přímo viditelné, aby zvýšili svou šanci na úspěch. Poskytování přiměřených opatření není jednotné. Veřejný sektor je pro lidi s postižením atraktivním zaměstnavatelem.

Od publikování výzkumu byla navázána spolupráce s MV, MPSV, sekretariátem VVOZP, s koordinátory pro zaměstnávání OZP Generálního ředitelství Úřadu práce, na konferenci v září byly představeny indikátory k čl. 27 Úmluvy, které zahrnují pravidelné šetření týkající se přístupnosti zaměstnavatelů ve veřejném sektoru ve vztahu k lidem s postižením. Dále se uskutečnila jednání s poradním orgánem ombudsmana pro práva lidí s postižením, byl uspořádán kulatý stůl ohledně asistovaného zaměstnávání lidí s intelektovým postižením, proběhlo setkání psychosociální skupiny k řešení zaměstnávání, jsou realizovány workshopy pro studenty právnických fakult zaměřené na zaměstnávání lidí s postižením, publikovány jsou odborné články, tiskové zprávy a příspěvky na Facebooku o přiměřených opatřeních v práci.

Plánuje se vydat doporučení pro zaměstnavatele ve veřejném sektoru, kde by byla navržena opatření, jak by se dalo ve veřejném sektoru postupovat. Doporučení bude zaměřené na zlepšení přístupnosti pracovišť, změnu při formulování nabídky volných pracovních míst, připravenost ve výběrových řízeních, rychlost a otevřenost ohledně přijímání přiměřených opatření, sítování zaměstnavatelů ve veřejném sektoru ve vztahu ke školám, organizacím, které poskytují podporované zaměstnání, a poskytovatelům sociálních služeb. Budou formulována opatření i pro resorty, bude kladen důraz na zkvalitnění služeb poradců Úřadu práce a posílení vzdělávání manažerek a manažerů ve veřejném sektoru o lidech s postižením.

Rozprava:

Václav Krása upozornil na existující problémy, které výzkum nemůže řešit, protože se jedná o legislativní záležitosti, jde například o problém, že jakmile začne člověk pracovat a pobírá invalidní důchod, tak je tím pobíráním potenciálně ohrožen a může mu být invalidní důchod odebrán nebo snížen. Příjemce invalidního důchodu nemůže být evidován na Úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, ale pouze jako pasivní zájemce. Základním problémem jsou výběrová řízení na služební místa, protože vzdělanostní úroveň a především jazyková vybavenost je u lidí se ZP v určité věkové kategorii nižší a lidé se ZP tedy nedokáží výběrovými řízeními projít z důvodu nesplnění kvalifikačních předpokladů. Je důležité posílit podporu na volném trhu práce. Na chráněný trh práce jde poměrně hodně finančních prostředků, ale efektivita je diskutabilní.

Jan Uherka upozornil na skutečnost, že každý měsíc dostává informace od Úřadu práce ve Zlíně o stavu zaměstnanosti OZP a procento nezaměstnaných OZP bývá dvojnásobně vyšší než u zdravých lidí. V materiálech Českého statistického úřadu jsou uvedeny informace, že v produktivním věku je až 60 % OZP tzv. ekonomicky neaktivních, nic o nich nevíme, Úřad práce eviduje jen ty, kteří se mu hlásí. Je to téma, které by mělo být zpracováno.

Na to Pavel Ptáčník reagoval tak, že určitý počet OZP již pracovat nemusí, protože míra jejich postižení je taková, že je jejich volbou, zda chtějí nebo nechtějí být zaměstnání. Invalidní důchod je náhrada příjmu za to, že nemohou pracovat.

Jan Buba za Úřad práce ČR doplnil informaci, že dle platné legislativy nemohou osoby se ZP ve třetím stupni invalidity vstoupit do evidence uchazečů o zaměstnání.

Karel Rychtář projevil zájem na setkání k této problematice s KVOP, neboť si tato problematika zaslouží nadresortní přístup. Jedná se o daleko širší téma, je zapotřebí řešit příčiny a ne se zabývat jen následky.

Petr Polák doplnil, že v rámci šetření bylo časté, že zaměstnavatelé nepřiznávali odměny lidem, kteří pobírali invalidní důchod. Zaměstnavatelé a jejich personální odbory by se sami měli zajímat u organizací zdravotně postižených o potenciální zaměstnance, cíleně by je měli vyhledávat, pokud neplní povinný podíl zaměstnávání OZP.

Bylo dohodnuto, že prezentace Petra Poláka bude členkám a členům VVOZP rozeslána spolu se zápisem.

Bod byl určen pro informaci.

7. Informace o aktuálním stavu realizace projektu Úřadu práce ČR Rozvoj systému podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením

O realizaci projektu informoval Jan Buba z Generálního ředitelství Úřadu práce ČR.

Projekt se loni prodlužoval do poloviny roku 2022, následně byl prodloužen do ledna 2023 s realizací ve stávajícím týmu. Již v tuto chvíli probíhají jednání se sekci 4 respektive sekcí 8 MPSV ohledně přípravy realizace navazujícího projektu s pracovním názvem OZP 2, který by byl zacílen i na větší spolupráci se zaměstnavateli.

Projekt, který je zaměřen zejména na individuální práci s klienty, se zaměstnavateli a hlavně na proškolení pracovníků Úřadu práce, byl bohužel výrazně postižen situací omezování vzdělávání, omezování kontaktů, i přesto se podařilo v současné době proškolit cca 1500 lidí. Jan Buba poděkoval Karlu Rychtářovi za jeho čas věnovaný lektorství a Václavu Krásovi za to, že NRZP realizuje jeden ze vzdělávacích kurzů Komunikace s osobami se zdravotním postižením, jde o stěžejní školení pro pracovníky Úřadu práce, aby věděli, jak s cílovou skupinou komunikovat.

Jsou připraveny i další vzdělávací moduly, vzhledem k prodloužení projektu lze předpokládat, že se podaří je naplnit. Půjde mimo jiné o rozšíření síťování se zaměstnavateli, důležité je mít kvalitní

partnerské organizace v rámci regionu. V současné době je vyčerpáno přibližně 66 % rozpočtu projektu, jde o 161 milionů Kč z plánovaných 242 milionů. Projekt OZP 2 počítá s realizací na 4-5 let, od roku 2023 do roku 2027-2028, zatím nejsou schváleny operační programy Evropskou komisí, není tedy možné přesně predikovat, na jakou oblast a cílovou skupinu se projekt více zaměří, ale mělo by to být právě na větší spolupráci se zaměstnavateli.

K 30.09.2021 se projekt věnoval 81 tis. lidí v rámci individuálního poradenství, podstatnou součástí byla opakovaná komunikace s 22 tisíci zaměstnavateli. Za čtyři a půl roku doby projektu se povedlo zrealizovat 1315 pracovních rehabilitací.

Na tento bod určený pro informaci plynule navázal bod 8.

8. Širší diskuse k problematice zaměstnávání osob se zdravotním postižením

Na minulém zasedání VVOZP bylo dohodnuto, že se tématu zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude věnovat více pozornosti.

Rozprava:

Marie Bílková konstatovala, že finanční prostředky vynaložené do zaměstnávání OZP nejsou úplně efektivně využívány, potvrdila také, že když je člověk se ZP aktivní a usiluje o práci, tak zároveň riskuje, že bude posouzen jako někdo, kdo již nepotřebuje invalidní důchod v přiznané výši. V legislativní úpravě to tak není, ale v praxi k tomu bohužel dochází. Bylo by vhodné, aby se tomuto tématu věnoval samostatný seminář.

Helena Válková upozornila na to, že zde chybí evaluační programy, které by zjistily, zda vynaložené finanční prostředky byly investovány takovým způsobem, aby to lidem se ZP pomohlo.

Petr Polák připomněl zprávu NKÚ, která velmi kritizovala nakládání s finančními prostředky státu poskytovaných zaměstnavatelům na chráněném trhu práce. Vznese dotaz na Jana Bubu k otázce projektu OZP 2, zda by projekt nemohl být ještě ambicióznější, vzít si inspiraci z projektu MPSV „22 % k rovnosti“, kde se snaží poukazovat na rozdíl v odměňování žen a mužů, pracují tedy se zaměstnavateli, s daty, realizují workshopy a snaží se o celostní přístup.

Jan Buba doplnil, že v rámci projektu OZP je klíčová aktivita k evaluaci, je připravován evaluační design, který bude zaměřený na individuální rozhovory s osobami se ZP a také se zaměstnavateli a poskytovateli služeb, u rozpočtu projektu je na tuto aktivitu vyčleněn 1 milion Kč. Výstupy z evaluace budou představeny na zasedání VVOZP.

Podle Václava Krásky je potřeba provést systémovou změnu, varoval však před případným krácením finančních prostředků určených zaměstnavatelům na chráněném trhu práce před tím, než by tato systémová změna byla realizována.

Bod byl určen pro informaci.

9. Zajištění financování Národního rozvojového programu mobility pro všechny pro rok 2022 Ministerstvem zdravotnictví

S obsahem tohoto bodu seznámil přítomné Pavel Ptáčník.

Důvodem pro jeho předložení je skutečnost, že dle dostupných informací není MZ zajištěna finanční podpora Národního rozvojového programu mobility pro všechny (dále jen „Program mobility“) pro následující rok.

Finanční zajištění Programu mobility je uloženo usnesením vlády č. 568 z 14. července 2014, kterým byl schválen Vládní plán financování Programu mobility na období 2016-2025, každý z dotčených resortů má povinnost vyčlenit každoročně 10 milionů Kč na zajištění úkolů tohoto

programu.

MZ to do letošního roku mělo nastaveno v rámci svých dotačních programů jako prioritu, ale bylo zjištěno, že pro rok 2022 již tuto prioritu nemá. Je nezbytné, aby MZ tuto situaci urychleně dořešilo a naplnilo tak úkol uložený usnesením vlády.

Rozprava:

Alena Šteflová uvedla, že MZ si je vědomo úkolu vyplývajícího z vládního usnesení, s podporou nadále počítá. Problém vznikl tím, že již v prvním pololetí tohoto roku byl připraven nový navazující program podpory vyrovnávání příležitostí pro OZP, ale s ohledem na avizovanou novelizaci rozpočtových pravidel bylo MZ upozorněno na to, že nebude již možné kombinovat investiční a dotační titul v rámci jednoho programu, MZ tedy nemůže vyhlásit společný budoucí program pro žadatele z okruhu přímo řízených organizací a ostatních spolků, charit a dalších. Dle informací Odboru evropských fondů a investičního rozvoje je v současnosti finalizován návrh nového programu, do konce října bude připraven k připomínkovému řízení, zároveň tento odbor očekává, že bude vyhlašování výzvy pro investice nadále již v jeho gesci. Úkol bude naplněn, je to jen otázka času, aby byl dokončen.

Marie Bílková potvrdila to, co uvedla Alena Šteflová. Program je připravován, patrně došlo jen ke znejistění veřejnosti i díky tomu, že zde byly legislativní překážky, ale překážky jsou odstraněny a finance jsou zajištěny. S navrženým usnesením by však MF mělo problém, protože nelze MF uložit úkol vypracovat dotační program, jehož vyhlášovatelem a poskytovatelem je MZ.

Helena Válková dala se souhlasem Aleny Šteflové hlasovat o upraveném usnesení, ze kterého byla vypuštěna spolupráce MF.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením

u k l á d á

a) *Ministerstvu zdravotnictví vypracovat dotační program k naplnění povinností vyplývajících z usnesení vlády ČR č. 568 ze dne 14. července 2014, kterým byl schválen Vládní plán financování Národního rozvojového programu mobility pro všechny na období 2016–2025,*

b) *Ministerstvu zdravotnictví vyhlásit výzvu tohoto dotačního programu pro rok 2022.*

Usnesení bylo přijato 16 přítomnými členy a členkami VVOZP.

10. Stížnost na neetické jednání MUDr. Jaroslava Matýse v souvislosti s pořadem Infiltrace – Obchod s nadějí České televize

Helena Válková informovala, že obdržela dopis se stížností na neetické jednání v souvislosti s pořadem České televize Infiltrace – Obchod s nadějí od rodičů dětí, které byly bez jejich souhlasu natáčeny skrytou kamerou pro účely vzniku tohoto pořadu. Z dopisu vyplývá, že VVOZP by měl věnovat pozornost nejen selhání České televize (dále jen „ČT“), ale měl by podniknout odpovídající kroky, které pomohou rehabilitovat dobré jméno české psychiatrie, neboť v dopise je velmi kritizován dětský psychiatr Jaroslav Matýs, jehož vystupování považují rodiče za závažné etické selhání. Obrátili se také na ministra zdravotnictví s žádostí, aby k celé záležitosti zaujal své stanovisko.

Helena Válková se dále obrátila na zástupkyni MZ s dotazem, zda se tato záležitost v rámci MZ prošetřuje, zda byla kontaktována Česká psychiatrická společnost, aby mohlo být rodičům odpovězeno na odpovídající úrovni a současně přítomní měli dnes možnost se k záležitosti vyjádřit.

Alena Šteflová odpověděla, že obdržela podklad až dnes na zasedání, pozitivní je skutečnost, že se Česká psychiatrická společnost postavila nejen proti pořadu, ale i proti chování jednoho z členů svého výboru, kdy se od jeho výroků distancovala a zároveň pak MUDr. Matýs rezignoval na funkce, které zastával v rámci České lékařské společnosti i reformy psychiatrické péče za oblast dětské a dorostové psychiatrie. Podrobněji s touto záležitostí nyní není seznámena.

Rozprava:

Podle Kateřiny Jirkové se tato záležitost jeví spíše jako problém ČT a podnět na Radu pro rozhlasové a televizní vysílání.

Helena Válková k tomu uvedla, že druhá, ještě důležitější rovina, než selhání MUDr. Matyše, je právě ČT.

Kateřina Jirková v tomto ohledu nabídla plnou spolupráci MPSV, z hlediska ochrany práv dětí MPSV toto vnímá jako neuvěřitelný lapsus.

Helena Válková konstatovala, že VVOZP nemůže kritizovat systém, jde o to, aby se s tím příslušná odborná společnost vypořádala, což dělá.

Pavel Ptáčník informoval, že problém nastal v březnu, kdy se začala neoficiálně šířit neschválená verze pořadu, následně ČT pořad upravila a odvysílala, bylo podáno předběžné opatření k soudu na ČT, které bylo v srpnu soudem zastaveno. Tato záležitost byla projednávána i na Odborné skupině VVOZP pro koncepční řešení problematiky života osob s poruchou autistického spektra, kde skupina vypracovala dokument, ve kterém byla podána stížnost na ČT. Záležitostí se zabývala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v souladu se zákonem o přestupcích a případ odložila s tím, že se ČT přestupku nedopustila. Záležitost má rozměr etický a rozměr právní.

Václav Krása sdělil, že se tímto případem NRZP také zabývala, ale po stanovisku Rady pro rozhlasové a televizní vysílání jsou možnosti NRZP omezené, ČT se schová za investigativní žurnalistiku, za což se dá schovat leccos. Problémem je, že nemáme definováno, co je a co není investigativní žurnalistika. VVOZP může vyjádřit pouze nesouhlas nebo rozhořčení.

Marta Pečeňová k dokreslení situace doplnila, že soud vydal předběžné opatření, že pořad nemá být vysílán, přesto ho ČT odvysílala, do dnešního dne z ČT s rodiči nikdo nekomunikoval, proto si najali advokáta, v současnosti je podána žaloba, protože reportérky posílaly nahrávku dětí přes internet, e-maily a úschovnu, takže došlo k nekontrolovatelnému šíření. V odpovědi z Rady pro rozhlasové a televizní vysílání bylo uvedeno, že se případem zabývala a vyvodí z něj důsledky, ale jaké důsledky v odpovědi uvedeno nebylo. V dalších odpovědích těm, kteří podávali podněty, bylo uvedeno, že rada neshledala žádné pochybení.

Helena Válková shrnula, že odpověď na stížnost, ke které ji VVOZP zplnomocní, bude konzultovat s MPSV, které má s reakcí na podobné excesy již svoji zkušenost. Jelikož je dopis adresován na ni jakožto zmocněnkyni vlády pro lidská práva, bude odpovědnost na ní, proto není nutné k této záležitosti přijímat usnesení VVOZP. V dopise bude uvedeno, že záležitost byla projednána na zasedání VVOZP jako samostatný bod a VVOZP byl nemile překvapen přístupem ČT.

11. Různé

Václav Krása požádal, aby Ministerstvo spravedlnosti propagovalo tzv. Milostivé léto, aby se o něm dozvědělo co nejvíce lidí. Jde o šanci odpustit úroky, další poplatky a část mzdy exekutorů u lidí, kteří dluží státu. Akce začíná 28.10.2021 a končí 28.01.2022. NRZP již k této záležitosti zahájila infomační kampaň, bylo by vhodné, aby se i VVOZP snažil tuto věc propagovat, protože je to pro lidi velmi důležité, když se o tom nedozví, uplynou 3 měsíce a šanci promarní. Ještě se bude rozhodovat o případném odpuštění penále u zdravotních pojišťoven. Na internetových stránkách NRZP je zveřejněna komplexní informace o této možnosti.

Dále Václav Krása upozornil na situaci v souvislosti s Bohemia Energy a dalšími společnostmi, které prodávají energie, která bude mít nepříznivý dopad na řadu lidí, vláda a všechna ministerstva by měla v opatřeních zohlednit potřeby lidí, kteří mají nižší kognitivní schopnosti, tak, aby mohli využít nějaký poradenský servis k tomu, aby si uměli novou smlouvu uzavřít, neboť jim reálně hrozí, že budou bez přístupu k energiím.

Následně Václav Krása představil publikaci „Průvodce regulačními pravidly pro oblast elektrických vozíků“. Jedná se o mimořádnou publikaci v tom, že je společným dílem NRZP, MPO, ÚNMZ a dalších, má chránit například seniory před klamavými prodejci nabízejícími různá elektrická vozítka. Jedná se o ukázkou skvělé spolupráce mezi státem a neziskovou organizací.

Alena Šteflová podala informaci, že v termínu do 31.10.2021 lze zasílat nominace na Ceny ministra zdravotnictví pro rok 2021, jedná se vždy o dvě ceny, jedna je ve prospěch osob se zdravotním postižením a druhá za rozvoj zdravotně sociální péče. Ceny budou uděleny 3. prosince ve Španělském sále na Pražském hradě u příležitosti Mezinárodního dne osob se zdravotním postižením.

Václav Polášek připomněl, že na minulém zasedání bylo jednání o uznání průkazu OZP jako o průkazu sloužícímu k ověření totožnosti jeho držitele, SONS ČR i MV na této záležitosti pracují, pravděpodobně na příštím zasedání bude podána informace o dalším vývoji této záležitosti.

Pavel Ptáčník informoval, že v letošním roce VVOZP oslavuje 30. výročí své existence, od roku 1991 pracuje pořád ve stejném formátu, výstupy a výsledky směřují k tomu, pro co byl vytvořen, dlouhodobý proces integrace OZP pokračuje, i po 30 letech čeká VVOZP ještě mnoho další práce, ale to, čím se zabývá, má pro OZP velký smysl.

Na závěr Helena Válková poděkovala všem za účast, sdělila, že další zasedání je plánováno na únor či březen příštího roku, a ukončila zasedání VVOZP.

V Praze dne 12.11.2021

Zapsala: Martina Jelínková v. r.
tajemnice VVOZP

Za správnost: Pavel Ptáčník v. r.
vedoucí sekretariátu a člen VVOZP

Schválila: Helena Válková v. r.
výkonná místopředsedkyně VVOZP